

- » Ἄς θραυσθῶσιν αἱ χορδαί σου, ὦ προσφιλεστάτη λύρα,
 » Ἀφοῦ οὕτω διορίζει ἡ ἀνελεήμων Μοῖρα.
 » Ὅτε δὲ καὶ ἡ ψυχὴ μου διὰ πάντοτε ἀφίνει
 » Τὴν γῆν ταύτην καὶ σὺ θραύσου, ἵνα ἔχνης μας μὴ μείνη.

- » Φίλοι οἵτινες μακρὰν μου εἰς τὸ πέλαγος τοῦ κόσμου
 » Διωσπάρητε, ἡ μνήμη τῆς φιλίας μας ἐντὸς μου
 » Χαραγμένη διαμένει, ἡ φωνή μου πρὶν ἢ σβύσῃ,
 » Τῶνομά σας πιστοὶ φίλοι, τελευταῖον θὰ ψελλίσῃ.

- » Εἰς τοὺς κόλπους σας δεχθῆτε τὰς ποιήσεις μου, ὦ φίλοι,
 » Ὡς ἐν δῶρον πιστοῦ φίλου, ὅστις πλέον σὰς ἀφίνει.
 » Τ' ὄνομά μου εἰς τῆς λήθης μὴν ἀφίστητε τὸ βέσμα
 » Ἀλλ' αὐτὸ ἄς ἀναρπάσῃ τῆς φιλίας σας τὸ πνεῦμα.

- » Κ' εἰς τὸν ὕστατον λιμένα ὅταν ἀγκυροβολήσω
 » Κ' εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τὸ σῶμα ὡς ἐν ὄφλημ' ἀποτήσω
 » Προσελθόντος μὲ δροσώδῃ βάντετέ με, τότε, ἄνθη
 » Καὶ εἰπῆτε ὡς τὸ ἄνθος καὶ ἐκεῖνος ἐμαράνθη.

Ἡ κιθάρα πλὴν ἐξαίφνης ἔφυγεν ἐκ τῆς χειρὸς του
 Καὶ ὁ τέως τρεμοσβύων λύχνός του ἐσβέσθη πλέον
 Καὶ ὁ ποιητὴς στενάξας ἐκ καρδίας τελευταῖον
 Ἐπετάσθη πρὸς τὰ ὕψη, εἰς τὸ δῶμα τοῦ πατρὸς του.

A. I. Σ. (Σάμος)

ἌΛΛΟ ΕἶΣΑΙ ΣΥ.

(Ἀσματίου.)

Τῆς φύσεως τὰς καλλονάς
 Ὁ ἄνθρωπος θαυμάζει,
 Καὶ τῆς αὐγῆς τὰς πρωϊνάς
 Ἐκείνας ἐκθειάζει
 Τὰς εὐωδίας πάντοτε,
 Ὡς ἱεὺς μου χρυσῇ.

Ναὶ εἶν' ὠραία ἡ αὐγὴ
 Κ' ἡ φύσις οὐρανία,
 Μὲ νόμῳ ὁμοιάζ' ἡ γῆ,
 Τὰ πάντα εἰσὶν θεῖα
 Εἰς τῆς αὐγῆς τ' ἀρώματα,
 Πλὴν ἄλλο εἶσαι ΣΥ.

Ὡ, ἀκουσον ἡ ἀνδρῶν
 Ποῦ ψάλλει τ' ἄσματά της,
 Εἰς ταῦτα χάνει τὴν ὁδὸν
 Ὁ κάθε διαβάτης,
 Κ' ἐνῶ χωρεῖ εἰς τὸ ἔργον του
 Τὸ ἔργον του μισεῖ.

Ὡραία εἶναι ἡ τερπνὴ
 Φωνὴ τῶν ἀνδρῶν,
 Τὸν κόσμον ὅλον συγκινεῖ
 Τὸ ἄσμα των, τί μόνον;
 Πῶς ἄλλο εἶν' τὸ ἄσμα Σου. . .
 Πῶς ἄλλο εἶσαι ΣΥ.

Ἐχύθηκα εἰς τῆς ἀγκαλιαῖς
 Τῆς μάνας μου καὶ εἶδα
 Σ' αὐταῖς ἀπρόσιταις φωλιαῖς
 Κ' εὐδαίμονα κοιτίδα
 Σ' τὰ χεῖλη της βασιλευσεν
 Ἡ χάρις περισσή,

Λαμπρύνεται ὁ οὐρανός
 Εἰς τὸ μειδιάμά της
 Καὶ ἔτρεμ' ὁ αὐγερινός
 Σ' τὸ περιπάτημά της,
 Κ' ἐφαίνετό μοι ἄγγελος. . .
 Πλὴν ἄλλο εἶσαι ΣΥ!

Ἐπάρχουν χάριτες πολλάι
 Ποῦ θέλγουν τὰς καρδίας
 Ἐμπρὸς εἰς ταύτας αἱ θοαὶ
 Ἀκτῖνες τῆς πρωϊᾶς
 Καθίστανται εὐάρεστοι
 Καθίστανται πυρροί.

Ὡ ναὶ, καὶ αὐτῶν ἡ καλλονὴ
 Μ' ἀγγέλων ὁμοιάζει
 Κ' ἀρμονίαν ἡ φωνή
 Ἐκείνων ἀπαυγάζει,
 Ὡ ναὶ, γλυκὲ μου ἄγγελε,
 Πλὴν ἄλλο εἶσαι ΣΥ! Ν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΔΙΑΘΗΚΗ. — Πατὴρ τις διέταξε διὰ τῆς διαθήκης του, ὥστε ὁ πρωτότοκος τῶν υἱῶν του νὰ λάβῃ ἀπὸ ὅλην τὴν περιουσίαν του 10,000 λίρας καὶ τὸ ἑβδομον μέρος τοῦ ὑπολοίπου τῆς περιουσίας· ὁ δεύτερος 20,000 λίρας καὶ τὸ ἑβδομον μέρος τοῦ ὑπολοίπου, ὁ τρίτος 30,000 λίρας, καὶ τὸ ἑβδομον τοῦ ὑπολοίπου καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τοῦ τελευταίου, αὐξανομένου πάντοτε τοῦ μεριδίου ἀνὰ 10,000 λίρας καὶ τὸ ἑβδομον. Οἱ υἱοὶ ἀκολουθήσαντες τὴν ὁδηγίαν τῆς διαθήκης, εὗρον ὅτι ἔλαβον ἴσα μερίδια. Ἐρωτῶμεν, πόσους υἱοὺς εἶχε, ποία ἦτον ἡ περιουσία τοῦ πατρὸς, καὶ ὅποιαν ποσότητα ἔλαβεν ἕκαστος υἱός.

Τῷ λύτῃ τοῦ προβλήματος δωρηθήσεται ἐν σῶμα τῶν ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΓΑΡΙΒΑΛΔΟΥ.